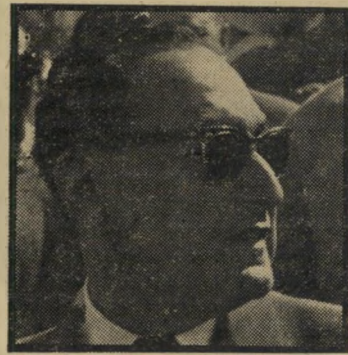

פרשת "סומרפין" לא תרד מעל סדר-היום של ועדת הכספים של הכנסת, כפי שהיה רוצה הו"ר המפא"י שלה, ישראל קרגמן. בעקבות מיכתבו של יעקב טמסון שפירא, אז עורך-דין וכיום שר המשפטים, אל מאיר הלוי, שפורסם השבוע, יבואו פירוטמים נוספים.

דינשמיין

המכתב שפורסם מוכיח, כי כבר בי שנת 1962 התעוררו בישראל ספיקות ביחס למעמדו הכספי של הלוי. זאת בניגוד להצהרתו של צבי דינשמיין, סגן שר הבטחון, שאמר כי עד 1965 לא חשש איש מלהשקיע בסומרפין. הגילויים הקרובים יתייחסו לסכומי הכסף הגדולים שקיבל שפירא כשכר-סירותו ממאיר הלוי.

אבא חושי לא יכנס לפעילות בצמרת המערך, אבל ימשיך בתמיכתו בלוי אש"כ. עם שובו ארצה תוקף חושי את מערכת ההסברה של ישראל, וכך את איש אחדות-העבודה יש ראל גלילי, חושי, הידוע כשתקן, הירבה לדבר השבוע עם עיתונאים, מסר הצהרות על כל שיסחי החיים, וזכה ליחס המקובל רק לגבי אישיות ממלכתית. עזרו לו בכך עיתונים הנתונים להשפעתו של אשכול, וכן קול-ישראל, חושי ימשיך להסתייג מן המערך, כדי לא להקל על עלייתו של יגאל אלון. ימשיך במגעיו עם רפ"י באמצעות יוסף אלמוגי. יחת עוזריו יזאג ליצור בציבור דימוי של אבא חושי כאדם הידוע תשובות לכל בעיות המדינה, והמסוגל להחליף את אשכול בבוא היום.

צירוף-הנסיבות חדש בצמרת המערך: השרים יעקב שמשון שפירא, פנחס ספיר, יגאל אלון וישראל גלילי. הארבעה החלו להיפגש לארוחות-צהריים קבועות, הפכו את עצמם למין ועדת חרום של שרים להצלת יוקרתם של אשכול ושל ה"ממשלה. בשבוע שעבר נערכו שלוש סעודות כאלה. אחת: בירושלים ו"שתיים בקריה בתל-אביב.

אחת ההמלצות הקרוי בות של רביעיה זו: לחת"י לוף שני שרים קשישים כי ממשלה בשני שרים צעירים יותר. שני המועמדים להחלפה הם אליהו ששון וחיים גבתי. נציג איחוד הקבוצות והקיבוצים, יורחק גם בגלל עמדת הקיבוצים נגד אשכול בסיכסוכו עם איטר הראל.

גבתי

משרדים ממשלתיים לא ימסרו מפתחים על הירי דה מן הארץ. שגרירות ישראל

בחול קיבלו כבר הנחיות שלא לתת לעיתונאים ישראלים מספרים על יורדים, התירוף - פירוטמים כאלה מעודדים את הירידה.

ההצעה שראשי-ועדים ייבחרו בכחירות אישיות ישראל, שהועברה עליה הכנסת לדיון מוקדם בוועדה, לא תתקבל. מפא"י תכריע נגד ההצעה הזאת, בעיקר בגלל המצב בעיריית תל-אביב, שם אין לה מועמד חזק.

גוש הח"כים הערביים של מפא"י יתפצל. הארבעה, שהתלכדו לפני מספר חודשים מאחורי אבא חושי, נגד היועץ לעניינים ערביים, והציגו תביעות אולטימטיביות למרכז המפלגה, שוב אינם מאוחדים. הסיבה הישירה: חילוקי-הדעות ביניהם, סביב דרישתו של ח"כ סייף-אל-דין אל-זועבי, כי רק לו מגיעה ראשות העיר בנצרת. חושי תומך בדרישה זו, היועץ מתנגד. המיכ"ל לא תוקם קואליציה, ותוקם מועצה קרואה.

שר הפנים חיים משה שפירא יוזמן, מיד עם שובו ארצה משווייץ, לשיחה עם לוי אשכול. בשיחה זו ידרוש אשכול משפירא להפסיק את טעם המפד"ל בעד ממשלה מקר אל קיר. בניגוד לדרישתו של אשכול המשיכו ה"שבוע אישים מן המפד"ל בקריאתם להרחבת הממשלה. אל אשכול אף הגיעו ידיעות על מגעים בין ה"מפד"ל לרפ"י בנושא זה.

ד"ר חיים יהלי, מנהל מרכז התפוצות כמשרד ראש הממשלה, יעמוד במצב לא נעים, כאשר יצטרך להסביר מדוע העביר כמה עשרות אלפי לירות מתקציב המרכז לתמיכה בירחון מפא"י מולה. הקושי יבוע מן ה"הנטיין להוכיח את תרומתו של מולד לריכוז התפוצות.

מתפללי בתי-הכנסת העניים בשכונות הדרום של תל-אביב ימחו נגד החלטת המועצה הדתית של תל-אביב להקציב שני מיליון לירות לשיפוץ בתי-הכנסת הגדול ברחוב אלנבי. עם הגשמים העזים נתקיים בתי-כנסת אלה, שרבים מהם משוכנים בצריפים, לשיפוצים דחופים, אולם הם נתקלים בטענה של חוסר כסף.

(המשך מעמוד 14)

בתל-אביב, מלבד דירת-השרד הממלכתית שניתנה לו בירושלים.

הנהלה הנריב. השבוע הסתבר, כי הרב הראשי של תל-אביב, בעצם, אינו רב ראשי של תל-אביב, לכן מגיעים לו פי-צויים על אובדן המישרה.

אדם פשוט המאבד מישרה, מקבל פי-צויים כשכר הוא מפורסר ללא סיבה. מי שפורש מרצונו זכאי לכל היותר לפנסיה, אם פרש בגיל זיקנה.

אדם פשוט הזכאי לפי-צויים מקבל מש-כורת של חודש אחד על כל שנה שעבר. רק לגבי שליחי מפלגות במוסדות ציבור, נקבע נוהל נדיב יותר. הם מקבלים פי-צוי כפול.

משכורתו של הרב אונטרמן היתה 2000 ל"ל לחודש. על כן דרש 4000 לירות עבור כל שנה שעבר, כולל השנתיים האחרונות בהן קיבל כבר משכורת כרב ראשי ליש-ראל. מלבד זאת, דרש משכורת עירונית עבור שנתיים אלו.

המועצה הדתית של תל-אביב, שהיתה צריכה להחליט אם לתת פי-צויים לרב, או לא, נחלקה לשני מחנות. נציגי המפד"ל ומפא"י תמכו בדרישת הרב, השאר הת-נגדו. הכריע את הכף סגן שר הדתות, בני-מיין שחור, שמסר למועצה החת-ידעת הקר-בעת כי הרב אונטרמן זכאי לקבל פי-צוי-יים. מכיוון שמשרד הדתות נותן שלישי מתקציב המועצה, היתה משמעות מיוחדת לחוות-ידעת זו.

חובות הכן. מה יעשה הרב הקשיש והאלמן בכסף הרב שינתן לו? בנו, ברוך אונטרמן, המוכיר האירגוני של אוניברסיטת בראילן, הסביר לכתב העולם הזה כי הרב רוצה לרכוש דירה בירושלים. לדבריו מת-כונן אביו לפרוש מתפקידו בעוד שלוש שנים, להתמסר לכתיבה, או יחזיר את די-רת-השרד, ויוזקק לדירה פרטית.

בדיוק באותן מלים הסביר זאת גם סגן שר הדתות, בני-מיין שחור. אבל בחוגים פיננסיים בתל-אביב היו אנשים אחרים, שחיכו בכליוון עניינים לפי-צויים. היו אלה נושיו של צבי אונטרמן, בעל חברת פיר-סום, ובנו הצעיר של הרב.

בישיבה של המפלגה הליברלית בתל-אביב, שדנה בענין, יצא מרדכי שטרן להגן על הרב אונטרמן. הוא הסביר שהרב עצמו אי-נו דורש כסף, הוא רוצה פשוט לעזור לבנו צבי.

שטרן ידע על מה הוא מדבר: לפני שנה- וחצי היה כבר צבי אונטרמן במצב כספי דחוק. אז יצאו לעזרתו בני-מיין שחור ומרדכי שטרן. יחד עם יהודה יוס, המיליונר הנח-טף, מצאו לו ערבים, והצליחו לדחות את פרעון החובות הרוחקים, שהסתכמו אז ב-150 אלף לירות. הוחייה לא היעילה. צבי אונטרמן נשאר שקוע בחובות.

מפלגות

הדפים התלושים

הסכסוך הפנימי בתנועת החרות גולש לעתים לאפיקים מוזרים. השבוע הגיעה ל-מסקנה כזו גם ועדת-הביקורת של ההס-תדרות. קבעה הוועדה, בראשות איש רפ"י עובדיה סורת: "החבר עקיבא נוף התנהג במשרדי מועצת הפועלות בצורה המעוררת תימהון. הוא עשה מעשה הראוי לגינוי נמרץ".

מה דבר המוזר שעשה עורך-הדין הצעיר במועצת הפועלות? הוא תלש מתוך תיק את רשימות המועמדות של חרות להעידת מועצת הפועלות.

שרה זרעוני, עובדת ההסתדרות, העידה כי נוף פנה אליה בבקשה לעיין בתיקים. היא הבחינה לפתע כי הוא תולש אחד ה-עמודים ומכניס אותם בסתר לכיסו. החברה זרעוני דרשה ממנו להתחזיר מיד את הדף. נוף הכחיש כי לקח משהו, אבל החברה זרעוני עמדה על שלה. איימה לקרוא למש-טרה, הסתפקה בקריאת קצין-הבטחון של הוועד הפועל. נוף נאות להתחזיר ששה דפים, נצטחה לעזוב את המקום.

קצין הבטחון לא מילא את תפקידו כראוי, כי כעבור שעה וחצי, לאחר שצילם את הדפים, חזר נוף למשרד והחזיר עוד המישה דפים. כמה שעות לאחר מכן בא שוב והח-זיר עוד שמונה דפים.

מה חיפש שם? עקיבא נוף הוא חבר מרכז חרות, נציג מפלגה זו בוועד הפועל של ההסתדרות, ויד ימינו של ח"כ שמואל המיר באופוזיציה הפנימית של חרות. כל

זה לא הקל עליו את הדין בוועדת הביקור-רת. על "המעשה התמוה והמזוה" פסקה הוועדה כי "החבר עקיבא נוף לא עמד ב-מבחן החובות כחבר הוועד הפועל של ה-הסתדרות".

מה בכל זאת חיפש נוף במועצת הפוע-לות? הסביר הנאשם עצמו: "ראיתי את עצמי זכאי לעיין ברשימות מפלגתי, על מנת לצלם אותן בשביל המפלגה".

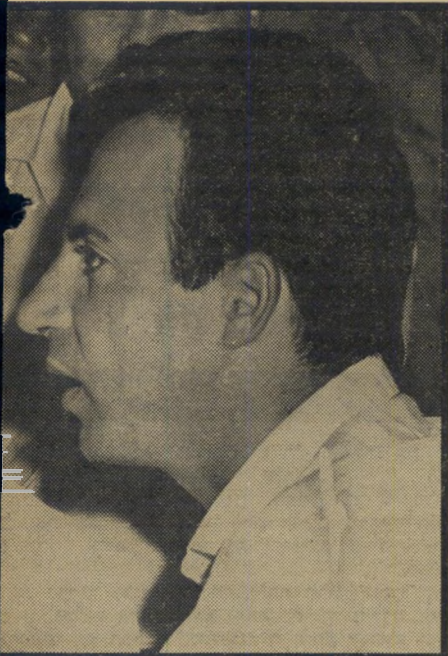
הדפים שלקח נוף לצילום הכילו את רשי-מת המועמדות של חרות להעידה, ואת רשי-מת חברות ההסתדרות התומכות במועמדות אלה. מכיוון ששום מוסד מוסמך של תנועת החרות לא שלח את נוף לצלם מיסמכים אלה, יש להניח שהוא עשה זאת בשליחות האופוזיציה, בחיפוש אחר טענות נגד אויבו העיקרי של תמיר - אריה בן-אליעזר, יושב-ראש סיעת חרות בהסתדרות.

מה אפשר לחפש ברשימות שכאלה - זיופים? שמות של נשים שנפטרו זמן-מה? חתימות של נשים הידועות כחברות מפא"י? השבוע התברר כי הגוש החופשי בחרות, דורש עריכת בחירות להעידת סיעת תכלתי-לבן. אולי זוהי הסיבה שהביאה את נוף ל-מועצת הפועלות.

אירגונים

כל בעל מצפון

לא לעיתים קרובות נוטלים על עצמם בודדים את התפקיד לייצג את עם לפני ההיסטוריה. קבוצה של מרצים, אנשירוח

עסקן נזוף נוף

דפים תלושים והמצאות המפלגתית

וסטודנטים ישראלים עשתה זאת השבוע. חבריה פירסמו קוליקורא נגד רצח העמים המבוצע בווייטנאם.

כך הם קראו:

נוכח הסכנות החמורות הצפויות מהמשך המלחמה בווייטנאם לשלום העולם ולגורל העם הוייטנאמי, אנו קוראים את הציבור ריית הישראלית לתמוך בתביעות הבאות:

- תופסקנה ההפצצות על צפון וייטנאם.
● יפוגו צבאות ארצות-הברית ויתן ל-עם הוייטנאמי להכריע באופן חפשי ועצ-מאי בגורלו.

● יושג פתרון-שלום לבעיית וייטנאם, על בסיס הסכמי-זינבה משנת 1954.

אנו מצרפים את קולנו לתנועת-המאחה הר-חבה נגד המלחמה בווייטנאם, המקיפה אי-שים וחוגים רבים בארצות רבות ובמי-יוחד בארצות-הברית, ואשר יהיוי ארצות-הברית תופסים בה מקום בולט.

אנו מצפים כי ממשלת ישראל לא תת-מוך, בכל צורה שהיא במשטרו של הגנרל קיי, אשר הכריז כי הוא מעריצו הגולה של היטלר, וכי תיתן ידה לכל יוזמת-שלום המיועדת להתחזיר את השלום והעצמאות לעם וייטנאם.

תרופות לוייטנאם. בשלב ראשון חתמו על גילויי-ידעת כ-150 אנשירוח. ביניהם היו סופרים ומשוררים כעזריאל אוקמני, מרדכי אבי-שאויל, עמוס קינן, אמיר גלבוץ ואברהם